

proto ani předpoklady rozhodnutí čís. 8492 sb. n. s. Zjistil-li pak odvolací soud na základě výpovědi svědkyně Růženy M-ové, že žalovaný jest zaměstnán v obchodě svých rodičů a dostává mimo byt, šatstvo a celou stravu ještě kapesné 250 Kč měsíčně, kterýmžto zjištěním, dovoláním ani nenapadeným, jest vázán dovolací soud, nelze tvrditi s úspěchem, že žalovaný nemůže vzhledem k ustanovení § 1603 něm. obč. zák. platiti výživné určené nižšími soudy. Okolnost, že má žalovaný mimo veškeré zaopatření a ošacení na kapesném 250 Kč měsíčně, vyvrací úplně opačný názor dovolatelův z § 1603 něm. obč. zák. čerpaný a zprošťuje soudy i povinnosti řešiti otázku, kolik činí celkový příjem žalovaného za měsíc. Tím se staly bezpředmětnými obě výtky neúplnosti řízení a odporu se spisy. Nelze proto ani tvrditi, že žalovanému byly uloženy větší závazky, než které jsou odůvodněny československým právem.

Čís. 12128.

Nejde o zrušující usnesení rekursního soudu podle § 527, druhý odstavec, c. ř. s., změnil-li rekursní soud ve skutečnosti usnesení prvního soudu, přijav k soudu zpětvzetí nabídky a návrhu na prodej zabavených věcí z volné ruky, jež první soud nepřijal a zamítl.

Návrh na jinaké zpeněžení zabavených věcí (§ 280 ex. ř.) lze vzít zpět jen, dokud nebyl soudem vyřízen. I ten, kdo, připojiv se k návrhu na jinaké zpeněžení, učinil nabídku na koupi věcí určených k dražbě, nemůže, a to ani před vyřízením návrhu (nabídky), od nabídky ustoupiti, jsa jí vázán až do rozhodnutí o návrhu, po případě, bylo-li navrhované zpeněžení povoleno, až do vyššího podání, předpokládajíc ovšem, že v řízení o návrhu na zpeněžení a v povoleném zpeněžovací řízení bude řádně pokračováno.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1932, R I 838/32.)

První soud povolil původně navrhovaný prodej zabavených předmětů z ruky po rozumu § 280 ex. ř., ač přijímatel svůj návrh před soudním rozhodnutím vzal zpět, udávaje bez důvodů, že přijímatel k tomuto kroku nebyl oprávněn. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by ve věci dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: Mínění prvního soudu nelze podle názoru soudu rekursního přisvědčiti. Názor ten byl by správný jen, kdyby šlo o návrh na převzetí svršků po rozumu § 271 ex. ř., a nikoliv, jako v souzeném případě, o návrh podle § 280 ex. ř. Jen v onom případě má návrh povahu úmluvy se všemi účastníky exekučního řízení, jichž svolení zákon požaduje, pročež jest přijímatel na svůj návrh vázán, nikoliv však v případě § 280 ex. ř., kde přijímatel nenabyl podáním návrhu nároku, by výhradně jen jemu zabavené svršky a jen za nabídnutou jím cenu byly prodány. Přijímatel vystupuje tu jen jako spolupodatel (spoludražitel), nikoliv jako spoluúčastník dražby a nenabývá svým návrhem více práv, než každý jiný spoludražitel. Nemá proto ani spolu s návrhem poskytnutá záloha, která jest jen praxí zavedena, by se jí vážnost návrhu přijímatelova zaručila, v zápětí hotovost smlouvy kupní s presumptivním kupitelem (Viz

Neumannův Komentář k § 280 ex. ř.). Jest proto za to míti, že přejímatel podle § 280 ex. ř. může až do soudního rozhodnutí o návrhu návrh ten vzít zpět. Pochybil proto prvý soud, když zpětvzetí přejímatelovo na soud nepřijal a přes to prodej z volné ruky pronajimateli povolil.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu, pokud nařizovalo prodej zabavených předmětů z volné ruky za odhadní cenu.

D ů v o d y:

Dovolací soud dal si především otázku přípustnosti dovolacího rekursu. Otázku tu zodpověděl kladně. Napadeným usnesením bylo sice vysloveno, že se usnesení prvního soudu zrušuje a že se prvnímu soudu ukládá, by ve věci dále jednal a znovu rozhodl, ale ve skutečnosti bylo usnesení prvního soudu vlastně změněno a, kdežto první soud zpětvzetí nabídky, pokud se týče návrhu na koupi po případě na prodej zabavených věcí z volné ruky k soudu nepřijal a je zamítl, rekursní soud napadeným usnesením ono zpětvzetí nabídky a návrhu k soudu přijal. Nejde tudíž o případ § 527 druhý odstavec c. ř. s. (§ 78 ex. ř.) a dovolací rekurs není vyloučen. Ve věci samé nelze s rekursním soudem souhlasiti.

Návrh na jinaké zpeněžení zabavených věcí (§ 280 ex. ř.) lze vzít zpět jen, než byl návrh soudem vyřízen (§ 416 c. ř. s., § 78 ex. ř.). Povinná vzala zpět svůj návrh teprve po jeho vyřízení a přijetí zpětvzetí není tudíž po právu. Ten, kdo, připojiv se k návrhu na jinaké zpeněžení, učinil nabídku na koupi k dražbě určených předmětů, nemůže, a to ani před vyřízením návrhu, pokud se týče nabídky, od nabídky ustoupiti. Jsa, jak správně uvedl rekursní soud, spolupodávajícím, je ten, kdo nabídku učinil, vázán nabídkou až do rozhodnutí o návrhu, po případě, bylo-li navrhované zpeněžení povoleno, až do vyššího podání. Předpokladem této vázanosti ovšem jest, že v řízení o návrhu na zpeněžení a v povoleném zpeněžovacím řízení bude řádně pokračováno. To vyplývá z ustanovení § 278 odstavec první a § 180 odstavec pátý ex. ř., jichž obdobně jest použití. Opačné stanovisko rekursního soudu vedlo by, pokud se týče mohlo by vésti k nabídkám vážně nemíněným, ku protahování řízení na škodu vymáhajícího věřitele, což by účelu exekučního řízení, najmě opatření podle § 280 ex. ř. neodpovídalo. Pochybil proto rekursní soud, když zpětvzetí nabídky přejímatelom a v souvislosti s tím zpětvzetí návrhu dlužnice na soud přijal a bylo se tudíž o dovolacím rekursu usnésti, jak se stalo.

Čís. 12129.

Není přípustným ustanovení stanov společenstva (podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.), že se valná hromada může usnésti beze změny stanov na rozmnožení představenstva.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1932, R I 959/32.)

Rejstříkový soud nevyhověl opovědi k zápisu druhého odstavce § 15 stanov společenstva o rozmnožení počtu představenstva beze změny stanov. D ů v o d y: Odstavec ten odporuje předpisu § 5 čís. 7